

Připomínky České republiky k revidovanému Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání

Česká republika vítá, že byly zapracovány její připomínky k bodům první verze Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání (dále jen „Sdělení“), konkrétně se jednalo o bod 54. (byl vypuštěn), bod 59. (upraven nyní jako bod 86.), bod 60. (byl vypuštěn) a vrácení bodu 62. ze současné platné verze (nyní jako bod 42.).

I přes to uvádíme, že ani upravená verze Sdělení ve svém principu neřeší základní připomínky, které uplatnila Česká republika v lednu 2009. Nepřijatelný je pro nás především mechanismus ex-ante kontroly, který vnímáme jako neefektivní, administrativně nepřiměřeně zatěžující a finančně nákladný. Tento princip je podle nás v rozporu s principy Amsterdamského protokolu, a to následujícím způsobem. Ve vztahu k principu subsidiarity a s ohledem na znění a smysl Amsterdamského protokolu je právem členského státu definovat poslání veřejné služby a vymežit plnění úkolů veřejné služby pro, k tomu určené, provozovatele vysílání. Tím, že Evropská komise (dále jen „EK“) zavádí ve svém sdělení specifický povolovací ex-ante režim pro nové služby, který by měl být jednotný pro všechny členské státy, omezuje svobodu každého jednotlivého státu zvolit si mechanismus, jaký je pro něj s přihlédnutím k národním specifikům nejvhodnější. Kontrolní mechanismus v České republice je postaven na jiné bázi (ex-post) než systém navrhovaný EK. Tento mechanismus odpovídá našim národním podmínkám a je funkční, a proto nevidíme důvod ke změně. Co se týče principu chápání veřejnoprávní vysílání jakožto souboru služeb uvádíme následující. Veřejnoprávní vysílání představuje soubor programů a služeb, které se vzájemně doplňují tak, aby bylo dosaženo cílů poslání veřejné služby. Hodnocení každé služby zvláště by způsobilo roztržštění vymezeného poslání a snížilo schopnost dosáhnout zamýšleného cíle. EK předjímá poslání veřejné služby tím, že požaduje po členských státech splnění určitých kritérií, což je v rozporu se zněním Amsterdamského protokolu. Ve vztahu k principu redakční nezávislosti je podstatné zmínit následující. Je důležité zaručit nezávislost nejen vůči politickému tlaku, ale i tržním vlivům, a to rovnocenně při technologické neutralitě u všech použitých technologií. Hodnocení nové služby na základě jejího dopadu na trh by zakládalo kontrolu nad redakční politikou provozovatele vysílání. Tu by navíc neurčoval stát, ale soukromoprávní vysílatelé. V důsledku toho by veřejnoprávní vysílatelé byli závislí ve své redakční politice na redakční politice soukromoprávních subjektů, což by paradoxně vedlo k narušení hospodářské soutěže, ovšem právě opačným způsobem, než se obává Sdělení, totiž ke znevýhodnění veřejnoprávních vysílatelů. Jako neopodstatněné vidíme rozlišování mezi novými a starými formami služeb. Navíc zde není důvod pro odlišný přístup pro nové služby oproti těm tradičním, jestliže obě naplňují stejné demokratické, společenské a kulturní potřeby společnosti. Hodnocení nových služeb navíc zakládá zbytečně složitý povolovací mechanismus, který se nezdá být ideálním přístupem s ohledem na rychlý rozvoj technologií, kde by flexibilnější pravidla byla přiměřenější.

Co se týče připomínek k jednotlivým bodům Sdělení uvádíme následující. K bodu 31, který se týká posuzování nové a existující podpory (ve smyslu bodů 24 a 25), uvádíme, že hlavním kritériem nemůže být „oddělitelnost“ („severability“) nových opatření od starých, ale fakt, zda změna ovlivnila vlastní podstatu původního opatření. Navrhujeme proto vrátit se k první verzi textu, která rovněž odpovídá rozhodnutím EK.

U bodu 48 navrhujeme vypustit sousloví „reklamní hry o ceny“ („commercial prize-games“) nebo specifikovat, co se jím přesně myslí. Ve veřejnoprávním vysílání v České republice neexistují hry o ceny jako samostatné pořady, ale jsou vždy

součástí určitého pořadu. Není proto vhodné uvádět je ve výčtu mezi reklamou, sponsoringem, teleshoppingem aj., které tvoří samostatné části vysílání. Hry o ceny jsou součástí mnoha pořadů veřejnoprávních vysílatelů a vzhledem k tomuto nejasnému ustanovení by pak existovalo riziko, že tyto pořady, ač splňují cíle veřejné služby, by mohly být posuzovány automaticky jako v rozporu s veřejnoprávním posláním. Vhodné by bylo, kdyby EK definovala alespoň v poznámce pod čarou, co přesně znamená pojem „commercial prize-games“. Uvedení pouze příkladu považujeme za nedostačující. Bylo by vhodné stanovit jasné interpretační vodítko a uvést kupříkladu, že se jedná o pořady, kdy jediným účelem je zisk a které nesledují demokratické, sociální a kulturní potřeby společnosti. Poslední věta tohoto bodu obsahuje neurčitou formulaci „jasná přidaná hodnota ve prospěch občanů“ („clear added value for citizens“). Toto kritérium však není relevantní pro posouzení dosažení veřejnoprávního účelu. Jediným kritériem je dle Amsterodamského protokolu pouze to, zda aktivity veřejnoprávních médií naplňují demokratické, společenské a kulturní potřeby společnosti (democratic, social and cultural needs of each society). Proto ji navrhuje rovněž vypustit nebo nahradit pojmem „democratic, social and cultural needs of each society“.

V bodě 83 vidíme jako problematický dovětek „za předpokladu, že jsou tyto zpoplatněné služby jasně odděleny od obchodních činností“ („provided that these pay services remain clearly distinctive from commercial activities“). Není jasné, co si EK představuje pod pojmem „oddělení“ („distinction“). Tento požadavek nelze vzhledem k formulaci jednoduše chápat pouze jako oddělení účetnictví, ale spíše jako oddělení obsahu, což je problematické. EK by měla učinit úpravy v textu tak, aby bylo jasné, co tímto dovětkem zamýšlela nebo jej vypustit. Nám se jeví tento dovětek nevhodný a navrhuje jej vypustit včetně poznámky pod čarou.

V bodech 84 – 91 nesouhlasíme s tím, aby před plánovaným zavedením tzv. nové významné služby veřejnoprávního média nějaký kontrolní orgán posuzoval, zda je možné ji zavést či nikoliv. Vycházel by přitom z hypotetických údajů, jaký asi bude dopad na trh, takže takové rozhodnutí by bylo značně spekulativní. Navržený postup by znamenal další nadbytečnou administrativní i finanční zátěž. Cíle veřejné služby by si pak nemohl každý stát vymezit dle svého uvážení, ale byl by při jejich definování vlastně omezen redakční politikou soukromých provozovatelů. Proto se nám tento mechanismus jeví jako v rozporu s Amsterodamským protokolem, dle něhož si každý stát má právo stanovit vlastní pravidla pro veřejnoprávní vysílání, a to bez ohledu na redakční politiku soukromých vysílatelů.

Navrhujeme celý mechanismus ex-ante hodnocení stanovený v bodech 84-91 vypustit, vyjma bodu 86, který zaručuje právo státu zvolit si vlastní kontrolní mechanismus, a proto je jako jediný v souladu s Amsterodamským protokolem.

V bodě 85 navrhuje vypustit slovo „simultánní“ („simultaneous“). Není podstatné, zda obsah vysílání přístupný na nových distribučních platformách je přístupný ve stejnou dobu jako na klasických distribučních platformách. Obsah televizního vysílání distribuovaný on-line může být totiž uživatelem stažen i později, než-li je distribuován k divákům klasickým způsobem. Podstatné je, že obsah takové služby zůstane nezměněn. Znění navrhované EK není v souladu s principem technologické neutrality. Navrhujeme následující změnu v textu:

*„The“new” nature of an activity may depend among others on its content as well as on the modalities of consumption. For instance, the ~~simultaneous~~-distribution of **unmodified** content already available on one distribution platform (e.g.: TV, radio) on new platforms (e.g.: internet, mobile devices) is not considered to be a “new” service.“*

Jako nejvíce problematický se nám jeví bod 88, který navrhuje celý vypustit. Jako vhodná se nám nejeví kritéria, která EK stanovuje pro posouzení dopadu tzv.

významných nových služeb na trh. Stanovení těchto kritérií by mělo spadat do výlučné kompetence každého jednotlivého státu, a to dle Amsterdamského protokolu. Dále není jasné, kdy je dle EK dopad určité služby na trh negativní a kdy pozitivní. Co se týče termínu „jasná přidaná hodnota ve prospěch společnosti“ („clear added value to society“), ten jsme již označili za nevhodný v bodě 48.

V bodě 94 se nám jako nevhodný jeví termín „za cenu nižší, než jakou lze více méně považovat za tržní“ („below what can reasonably be considered to be market-conform“), který není běžně v soutěžním právu užíván. Vhodný je termín „below cost“, který byl obsažen v prvním návrhu revize, v druhém návrhu byl bohužel vypuštěn. Navrhujeme vrátit se v bodě 94 k první verzi návrhu.